

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Władysław Pawlak (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AS (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 maja 2020 r.

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący R. B. wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie II AS (...), w której Przewodniczący Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2019 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi R. B. na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w P. (sygn. akt V S (...)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 75), nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość postępowania prowadzonego ze skargi

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie głównej. W art. 12 ust. 3 i art. 16 tej ustawy jest wyraźnie mowa o postępowaniu co do istoty sprawy. W orzecznictwie zostało już wyjaśnione, że przez „tok postępowania w sprawie”, w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 powołanej ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy”, a nie inne incydentalne postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2017 r., III SPP 2/17, nie publ.); incydentalnym postępowaniem w stosunku do postępowania głównego jest postępowanie ze skargi na przewlekłość (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., III SO 19/05, nie publ.; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 67; z dnia 31 marca 2005 r., IV KZ 9/05; OSNKW 2005, nr 4, poz. 38).

Z uwagi na to, iż w sprawie ze skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej (art. 8 ust. 2 cyt. ustawy; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., KSP 5/14, nie publ.), skarga na przewlekłość postępowania, która jest niedopuszczalna, powinna spotkać się z odmową przyjęcia do rozpoznania (art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.), a jeśli została przyjęta, sąd pozostawia ją bez rozpoznania (art. 430 § 1 k.p.k.). Ubocznie trzeba zwrócić uwagę, że również zażalenie na odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania na przewlekłość postępowania karnego jest niedopuszczalne z mocy ustawy, gdyż przepisy powołanej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. przewidują jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., VI KZ 4/05, nie publ.; z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 44/05; OSNKW 2006, nr 1, poz. 6).